

Gustaf Bernhardt

Julpoeten. Med dubbla rim. Det sednare för en svarande röst.
Af B. d. ä. G.

C. O. W. Hægerstrand. Örebro. 1860.

Information om upphovsrätt för detta verk, samt upplysningar om ur vilket bibliotek eller ur vilken samling det avfotograferade exemplaret är hämtat, finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/BernhardtG/titlar/Julpoeten/faksimil?om-boken>

Hämtad från Litteraturbanken.se:

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb9241562-faksimil>

L. Litt.
Diktens
Kaps.

JULPOETEN.

Med dubbla rim.

Det sednare för en svarande röst.

Af

B. d. ä. G.

Prot. Beomhardt

∞

ÖREBRO.

C. O. W. Hægerstrand, 1860.

UNIVERSITY OF CHICAGO

Med. Lib. 1111

Do not return to the original holder

1111

1111
D. W. Henderson, 1900

JULPOETEN.

Vyss, vyss, pingli, pang:
Kling, klang.

Hör, godt folk med goda seder,
Jag er beder,

Viker ej från slendrianen:
Sjelf Sultanen

Trallar på sin gamla visa,
För att prisa

Fädrens sekelgamla vana.
En känd fana,

Om ock sliten, samlar kunder.
Många under

Kallar julpoeten fram :::
Med sitt kram,

Som han bjuder ut så ståtligt.
Då förlåtligt,

Om han ofta *gör i rim* :::
Under stim,

Fogar hop båd' vers och prosa,
För att rosa

Barnalek och julebock.

Pingli, pang:

Kling, klang.

Julebocken, rimpoeten

Ha förtreten

Vara uti tjensten lika;

De ej svika,

Inviga jul, hvar på sitt sätt,

En såsom sprätt,

Den andre med att gifva ton,
 Men ta' reson
 De ej göra. Verk af värde
 Må den lärde
 Skrifva hop och bli profet, ::
 Men poet,
 Till den titeln han ej hinner;
 Rim försvinner
 Ibland damb och luntors mängd ::
 I den engd,
 Der glunt kurar hos systemer,
 Och problemer
 Löser upp i Sagas lund.
 Pingli, pang:
 Kling, klang.

Hvad sa' jag år nittionio,
 Lägg till tio?
 Jo, att inom Meders murar
 Sött än lurar
 Sjelf kungen uti diktens verld,
 Vid onött svärd,
 Stängd hittills från stora hopen.
 Blir du snopen?
 Utanföre svalg måst fyllas,
 Vakten hyllas;
 Muren ramlar icke förr. ::
 Sagas dörr
 Öppnas blott för Mars, stormvinden;
 Snabb som hinden,
 Rusar han till murens karm ::
 Med stort larm,
 Framgår sprängande, som västan,
 Och är nästan
 Färdig med sin storm-machin.
 Pingli, pang:
 Kling, klang.

Julpoeten, när det gäller,
 Sig beställer
 En recensent, som sak förstår,

Och qvickt förmår
 Konterfejet väl förgylla,
 Tankar fylla
 Just der de tryta någon gång
 För rimmets tvång:
 Detta händer med oss alla,
 Som åkalla
 Sångens tärna, oåtspord, ::
 Blott med ord
 Om polis och krimskrams vara,
 Skaldens snara;
 Hvem i rim kan med godt hopp ::
 Lösa opp
 Ämnen för dispyt och tvister?
 Hvem magister
 Kan förnöja hvarje glunt?
 Pingli, pang:
 Kling, klang.

Till rimpoet är jag just född,
 Och dertill mödd:
 Jag bjudes ock på hvarje fest,
 Som hedersgäst,
 Med önskan att, vid hvarje bål,
 För hvarje skål,
 Ha tillreds en stump i fickan,
 Som i veckan
 Blifvit hopsnodd på beställning:
 Vedergällning
 Gifves rundligt, med behag ::
 I det lag,
 Der man duar och kannstöper;
 Sedan löper
 Ut ur laget en lill-pyttt ::
 Med helt nytt
 Om de storverk skråna göra,
 Alla höra
 Med förvåning, hur det går
 Pingli, pang:
 Kling, klang.

Sant är: Jag konstitutioner,
 De spioner
 På kungar, embetsmän och tross,
 Som med dem slåss,
 Ej rätt känner, blott besjunga
 De der unga
 Bassarna med frihetsfrö,
 Som aldrig dö,
 Kan jag: Rimmen äro delar,
 Det ej felar,
 Af den stora epopé, ::
 Som kan ge
 Rätt begrepp om hela staten,
 Den krabaten,
 Som alt trycker med sin gom ::
 Småningom.
 Poeten ock vill lefva han,
 Så vidt han kan;
 Svårt blir eljest göra vers.
 Pingli, pang:
 Kling, klang.

Se här mitt inventarium,
 Jag blir ej stum:
 Stora verk jag icke mägtar;
 Jag ej jägtar
 Efter *stora* prisets fora,
 Men förlora
Lilla vill jag icke heller,
 När det gäller
 Charader, namnsdagar och brud,
 Skön i sin skrud!
 Helst dock sitter jag så säll, ::
 Juleqväll,
 I dröset och ser barnen leka,
 Kyssas, smeka.
 Rim då flyter som en ström ::
 I en dröm;
 Se'n min epopé med julen,
 Som dag kulen,

Är förbi och kraften tömd.

Pingli, pang:

Kling, klang.

Visst julpoeten är din vän,

Då han igen

Kommer hvart år med behaget

På klockslaget,

Har än en blomma, än en mö,

Som sägas dö,

Då sjunger han om blommans lopp,

Om ynglings höpp,

Om snödan verld, som är så stygg;

Hvem är här trygg?

Som mygg sväfvä i en dans ::

Utan sans,

Uti skuggan sommarqvällen,

Nära tjellen, ::

Icke med reson och rim, ::

Och som stim

På böljans yta ringar slå,

Nu lika så

Poeter svärma, väsnas.

Pingli, pang:

Kling, klang.

Der tankens djuphet mäts med rim,

Söt guldfisk, sim!

Gång på ytan röjs af bölja,

Ho kan dölja

Qvickhet sin, slikt underting?

I trollens ring,

Vid hägringar syns stundom slott,

Der elvors drött

Bor: Elvdansar uti dimma

Det bortskymma

För profana ögons ljus. :::

De sitt hus

Uppå fältets blommor bygga,

Ganska tryga,

Under nattens mörka skygd :::

I den bygd,
 Der pöeter vaka, ljunga,
 Rimma, sjunga
 Smått om hvarje verdens ting.
 Pingli, pang:
 Kling, klang.

Väl julpoeten med besvär
 Nu en stor här
 Af rim uppäter, som en gam,
 Men kan i ram,
 Efter soffring, dem ock flytta
 Med stor nytta
 I *Calle*, *Pär* och uti *Päl*,
 Som sådant täl.
Anor nu ej finnas mera
 Att studera;
 Poesin blir derför strunt :.
 Som en glunt,
 Får ej stoff för djupa tankar,
 Slö den vankar,
 Om vid ljus från Österns land, :.
 Himlarand
 Ej klarnar af dess blanka sken,
 Der allare'n
 Hoppet genom himlar går.
 Pingli, pang:
 Kling, klang.

Lyss, lyss, King, kang:
 Dingli, dang.
 Men dikten just ett storverk är,
 Som väl oss lär
 Reda tankens djupa under.
 Blixt och dunder
 Manas fram, ge lif åt tråkig,
 Mod åt pjåkig,
 Ur ordet, men det har ock lisa
 För de visa.
 Skalden alla blommor plockar,
 Sångmön lockar

Till sig för ett stort poem, ,:

Diadem,
Som blänker ibland smått och godt,

Det vi just fått
Af poetikasters hop, ,:

Denne glop,
Som skapar rim om ditt och datt,

Ja, så besatt,
Att det stor ömkan väcker!

Dingli, dang:
King, kang.

Nu rimpoetens håg till slut

Går derpå ut,
Få ett rim, som passar noga

Att hopfoga
Med det andra rimmets ända:

Att så *vända*
Utgör *vers* och *gör* poeten;

Han förtreten
Eljest har att tala prosa.

Ho vill rosa
Honom då för qvick och värd ,:

Ärans gärd?
Pris, applåder, bra kritiker:

Alt här sviker!
Derför måst han streta på ,:

Rim att få.
Klart är ju, Diktens barn skall gå

På fötter så
Att det ej stapplar faller.

Dingli, dang:
King, kang.

Men länge står jag dock ej ut,

Som rimmarsnut.
Två, tre vers om åtta rader,

Dessa mader
Kan jag odla med stor lycka:

Så de tycka,
Som berömma mina funder,

Såsom under
 Af snille, mod och hjeltekraft,
 Den jag ock haft,
 Då jag mången stund har drömt ::
 Ganska ömt
 Om verld, motgång, livvets fröjder,
 Stadd på höjder,
 Som dröm skapar någon gång; ::
 Dock ej lång
 Bli den stund för ljus och lågor;
 Känslans vågor
 Falla snart för verldens tvång!
 Dingli, dang:
 King, kang.

Det syns jag född är till poet,
 Ehuru fet;
 Skrifver dock ej för att magra,
 Men för fagra
 Mör: Det lusten är, som drifver:
 Ämne gifver
 Folket, verld och alla sinnen.
 Sköna minnen
 Tecknar jag i boken lilla
 I min villa;
 Drömmer se'n och rimmar kort ::
 Tiden bort,
 Sjunger glad och dricker vatten
 Hela natten;
 Dagen räcker icke till, ::
 Som jag vill.
 Svetten lackar ur min panna,
 Pan! besanna:
 Snille tryter ej, men tid.
 Dingli, dang:
 King, kang.

Jag är icke mohn om seder;
 Denna heder
 Lemnar jag åt systemater,
 De krabater,

Som ej tåla små qvickheter,
 De trumpeter,
 Hvilka kalla folk tillsammans
 Med stor gamman.
 Af stor vigt och större värde
 Än de lärde,
 Hjelten då bekikas kan, :::
 Som en man.
 Mot dessa jag ej snille fått,
 Men lika godt.
 Är från år jag sjunger lell :::
 Och är säll.
Flita är det mest som gör'et,
 Folket hör'et
 Echo stämmer in i ton.
 Dingli, dang:
 King, kang.
 Hör, hör, Rumlikus!
 I mitt hus.
 Här tre medtäflare jag fått,
 Hvad jag förstått:
 Novellisten och Romanen,
 Denne hanen,
 Som kacklar bittida och sent,
 Och högst gement:
 Och den stolte Tidningsbassen,
 Denne *Lassen*,
 Är den tredje täflingsbussen,
 Största kusen,
 Som tyrannisk spira för', :::
 Aldrig hör'
 Rätt, men alltid lyss till vinkar
 Ifrån slinkar.
 Tänk dig ock en Recensent, :::
 Som regent
 Tvärsäkert han just afgör alt,
 Och kan med salt
 Bota all förruttelse.
 Rumlikus!
 I mitt hus.

Jag dock qvickast är af alla,
 Kan befalla
 Fram rim och minuter ut,
 Som bär i strut,
 Alt hvad som från min fatbur går
 Från år till år.
 Då de gräla, slåss om kaka,
 Söka maka,
 Tiger jag som muren stilla
 I min villa,
 Och jag sjunger ensam så: ::,
 Klokt är då
 Sig ej lägga i dispyten;
 Rimmarsnyten
 Kan ej föra dem till sans ::,
 Med sin lans.
 Det är deras afundsjuka,
 Som skall sluka
 Dem, när lågan blossar upp.
 Rumlikus!
 Ur mitt hus.

Sjung, sjung, gamle pang:
 Kling, klang.
 Att nu den striden höra på
 Kom jag också,
 Men för sent till julefesten,
 Lik den gästen,
 Som framkom efter laget slut
 Blott en minut.
 Ej till strid skapt är poeten,
 Den kometen;
 Han går sin egen bana fram,
 Och utan skam
 Drar tvärtöfver andras ban. ::,
 Kingis Kahn,
 Som visst hafver djupa tankar,
 Der han vankar
 Mer sjelfsvåldigt ej kan gå. ::,
 Också stå
 På poetens skuldregister

Många brister,
Fastän Licentiat han är.

Pingli, pang:
Kling, klang.

Ännu till de medtäflare,
De ofvan tre,
Återkommer jag med smärta;
Ty mitt hjerta
Måste sjunga ut sin fruktan,
Dem till tuktan.

Romanen, stor och ovig glunt,
Upptager strunt
Om skick, klädsel, gång, patroner,
Ja pultroner.

Glunten följer med sin tid, ::
En bok vid,
Som läses mest af lättingar,
Fördettingar.

Och den slinken, Novellist, ::
Är stilist,
Som vänder upp och ned på alt,
Om det så galt,

Att för ordprål sämra sak.
Pingli, pang:
Kling, klang.

Tidningsbussen, stor i reda,
När ofreda
Å färde är, och ohörd man
Han kugga kan,

Har förtjent sin egen visa,
Om den lisa
Kan hans samvete, vid målet,
För det skrålet,

Som han fört i sina dagar,
Trygg vid lagar,
Som ej kunna ondskan slå; ::

Men han stå
Skall en gång för högsta rätten,
Der då sprätten

Icke mer är advokat. ;:

Se'n hans mat

Honom räcks ifrån demoner,

Uti toner

Han har trallat med satyr.

Pingli, pang:

Kling, klang.

Hufvudsumman af min lära,

Rim till ära,

Är den att världen är sig lik,

Och ingen fik

Lyftes upp att under spana

På den bana,

Der hon fångar oss med glitter;

Ingen gitter

Säga: Nytt är under solen.

Ifrån polen

En till andra, säg hvad nytt ;:

Är utbytt

Mot hvad funnits har från fordorm?

Blott med ordorm

En Roman och en Novell ;:

Gör dig säll;

Verkligt? Nej! Men Recensenten

Tar presenten,

Och förlossar fångarne.

Pingli, pang:

Kling, klang.

En Kritikaster jag ej tål;

Ty mycket bål,

Hvad jag rimmar, han fördömmar,

Dervid glömmar

Att smått och godt är också till,

Om ni så vill,

För att fylla tomma rymden:

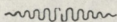
Denna fynden,

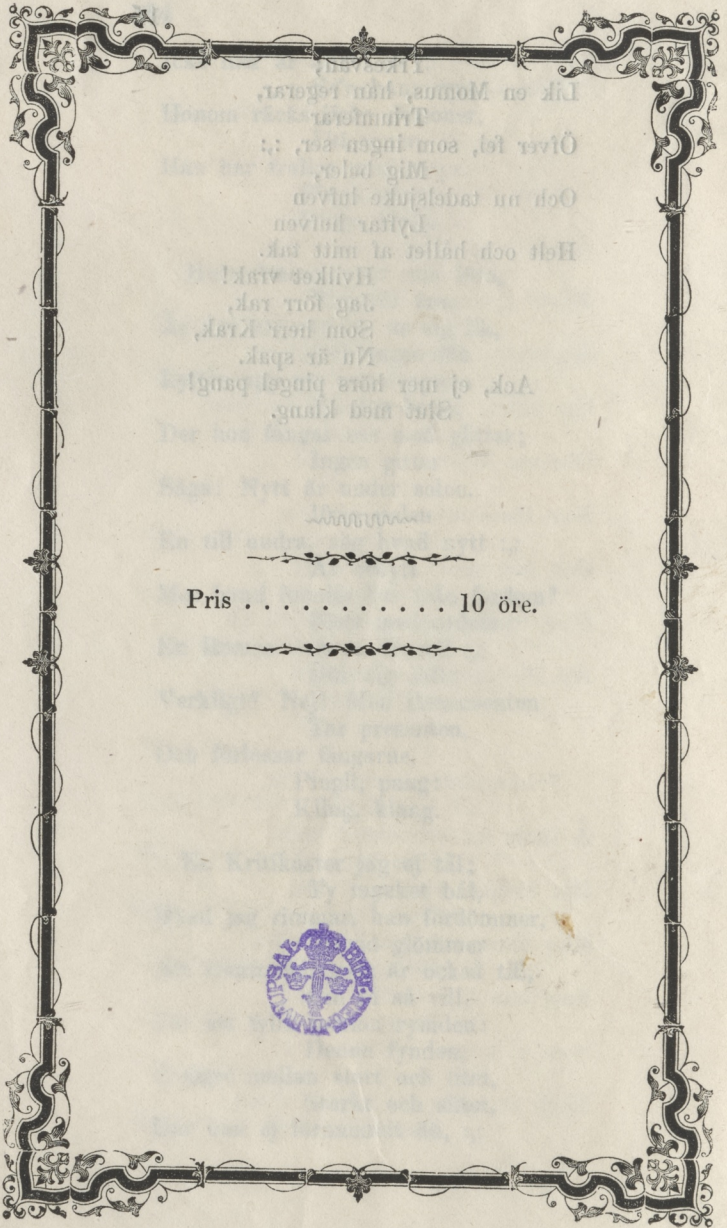
Svalget mellan stort och litet,

Starkt och slitet,

Har han ej förnummit än, ;:

Yrkesvän;
Lik en Momus, han regerar,
Triumferar
Öfver fel, som ingen ser, ::
Mig beler,
Och nu tadelsjuke lufven
Lyftar hufven
Helt och hållet af mitt tak.
Hvilket vrak!
Jag förr rak,
Som herr Krak,
Nu är spak.
Ack, ej mer hörs pingel pang!
Slut med klang.

Lik en Mamma, från tegetar,
 Öfver led, som jag en ser,
 Och nu tabelsjuka lifven
 Helt och hållet all mitt tak.
 Hvilket stark!
 Jag fört tak,
 Som hett Klak,
 Nu är spak.
 Ack, ej mer hets pingel pang!
 Själ med klang.

Pris 10 öre.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

